

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Kryslové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a Mgr. Jiřiny Hronkové v právní věci

žalobce: [osobní údaje žalobce] zastoupený advokátem JUDr. Milanem Listíkem
sídlem Internacionální 1225/19, 165 00 Praha 6

proti

žalované: ESTO Cheb, s. r. o., IČO 49196511
sídlem Palackého 2087/8a, 350 02 Cheb
zastoupená hmotněprávním opatrovníkem Mgr. [jméno] [příjmení]
[anonymizováno] [anonymizováno]
zastoupená advokátkou Mgr. et Mgr. Janou Taschnerovou
sídlem Petržilkova 2707/38, 158 00 Praha 5

o zaplacení částky 280 930 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalované společnosti proti rozsudku Okresního soudu Cheb ze dne 25. 1. 2018, č. j.
16 C 396/2013-562

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadené části, tj. ve výroku I. a souvisejícím výroku III. o nákladech řízení, potvrzuje.
- II. Žalovaná společnost je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 26 275,53 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Milana Listíka, advokáta se sídlem Praha 6.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované společnosti povinnost zaplatit žalobci částku 280 930 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně od 28. 2. 2013 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), co do úroku z prodlení 1 % ročně od 1. 7. 2013 do zaplacení žalobu zamítl (výrok II.) a žalované společnosti uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 271 986 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce (výrok III.). K odůvodnění rozhodnutí ve věci samé soud prvního stupně uvedl, že žalobce jako zaměstnanec uzavřel se žalovanou společností dne 1. 2. 2011 pracovní smlouvu na pozici [anonymizováno], [anonymizováno] a téhož dne uzavřel žalobce se žalovanou společností smlouvu o konkurenční doložce, v níž se dohodli, že po ukončení pracovního poměru u žalované společnosti nebude žalobce podnikat v profesním oboru stejném ani podobném po dobu 1 roku od ukončení pracovního poměru, pokud dojde k porušení této dohody je stanovena jednorázová smluvní pokuta ve výši 200 000 Kč, splatná do 1 měsíce od zjištění porušení dohody. Zajištění tohoto bodu dohody bylo uskutečněno bíanco směnkou [číslo]. Po dobu zákazu konkurence činí finanční kompenzace pro zaměstnance 500 Kč za každý měsíc zákazu konkurence. Konkurenční doložku podepsal za žalovanou společnost [anonymizováno] jako jednatel. Žalobce vypověděl pracovní poměr vůči zaměstnavateli 14. 12. 2011, výpovědní lhůta skončila 29. 2. 2012. Dne 26. 3. 2012 firma Kimbau s.r.o. sdělila žalobci, že je schopna ho přijmout s platem 31 500 Kč čistého, žalobce dodržoval konkurenční doložku, proto do předmětného zaměstnání nenastoupil a uzavřel dohodu o pracovní činnosti mezi firmou V Gama, spol. s r. o., kde si vydělal částku 16 992 Kč a dále mu byla vyplacena podpora v nezaměstnanci 40 749 Kč. S ohledem na skutečnost, že ve smyslu ust. § 310 zákoníku práce účinného v době uzavření konkurenční doložky příslušela žalobci za dodržování konkurenční doložky náhrada ve výši měsíční mzdy, v posuzované konkurenční doložce byla sjednána odměna pouze 500 Kč, soud prvního stupně posoudil dohodu o konkurenční doložce jako absolutně neplatnou. Neplatnost způsobil výlučně zaměstnavatel, proto žalobci nemůže být ve vztahu k ust. § 19 odst. 2 zákoníku práce tato neplatnost na újmu. V důsledku neplatného právního úkonu vznikla žalobci škoda, neboť pokud by žalobce věděl o neplatnosti právního úkonu – konkurenční doložky, přijal by zaměstnání od firmy Kimbau, právní účinky výpovědi nastaly k 29. 2. 2012, nabídka od firmy Kimbau přišla 27. 3. 2012 a žalobci vznikla škoda za 11 měsíců a 2 dny, žalobce požadoval vzniklou škodu za 11 čistých měsíčních příjmů, tedy 346 500 Kč, když od této částky je třeba odečíst příjem, který získal u firmy Vigour, s. r. o., a podporu v nezaměstnanosti. Žalobci by tak vznikl nárok na náhradu škody ve výši 288 759 Kč, protože požadoval méně 280 930 Kč, soud tuto částku žalobci přiznal. Soud zamítl žalobu co do 1 % úroku z prodlení, neboť k prodlení došlo v únoru 2013, kdy úrok z prodlení v té době byl ve výši 7,05 % ročně. O nákladech řízení soud prvního stupně rozhodl dle § 142 odst. 3 o. s. ř., když neúspěch žalobce shledal pouze v nepatrné části.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná společnost v zákonné lhůtě odvolání. V něm předně namítala, že žalobce uzavřel se žalovanou společností pracovní smlouvu, v níž sjednali zkušební dobu na 3 měsíce, stejného dne byla se žalobcem sjednána i dohoda o konkurenční doložce. Dohodu o konkurenční doložce nutno shledat jako neplatnou z důvodu daném § 310 odst. 2 zákoníku práce, který stanovoval, že byla-li se zaměstnancem sjednána zkušební doba, je možné dohodu o konkurenční doložce uzavřít nejdříve po jejím uplynutí. Poruší-li zaměstnavatel toto pravidlo, bude dohoda o konkurenční doložce neplatná. Z tohoto důvodu má žalovaná má za to, že by odvolací soud měl změnit rozsudek soudu prvního stupně a žalobu zamítnout. V případě, že by odvolací soud nepovažoval za stěžejní námitku neplatnosti dle uvedeného, žalovaná namítala, že dle názoru soudu prvního stupně ve věci nelze rozhodnout podle znaleckého posudku, když písmo jednatele pana [anonymizováno] neobsahuje dost identifikačních znaků pro to, aby mohla být jednoznačně potvrzena či vyvrácena pravost podpisu Ing. [anonymizováno], proto rozhodoval na základě svědeckých výpovědí současných i bývalých zaměstnanců žalované, z nichž však nebylo jednoznačně prokázáno, že by všichni zaměstnanci měli podepsanou konkurenční doložku a

směnku. K podpisu dohod o konkurenční doložce byl dle organizačního řádu oprávněn pouze Ing. [anonymizováno], jenž tvrdí, že dohodu nepodepsal, neměl ke sjednání konkurenční doložky důvod s ohledem na pracovní zařazení žalobce, bylo pouze na uvážení Ing. [jméno] [příjmení], s kým sepíše dohodu o konkurenční doložce. Ve své výpovědi Ing. [anonymizováno] uvedl, že ti vybraní zaměstnanci, o kterých se domníval, že by mohli přebírat zákazníky - většinou technici, měli uzavřenu konkurenční doložku. Ve společnosti nebyla uzavírána s každým zaměstnancem, což vyplynulo z výpovědi slyšených svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Stejně tak nemůže obstát neobjektivní hodnocení věrohodnosti obou jednatelů, soud se neměl přiklánět k tvrzení žádného z nich s ohledem na mnoho sporů, které jsou vedeny mezi společnostmi a jejich dvěma společníky, kteří vzájemně za společnost proti sobě podávají žaloby, na něž pak žalovaná v odvolání odkazuje. Žalovaná společnost nesouhlasila ani s výpočtem smluvní pokuty, když uváděla, že žalobce požadoval vzniklou škodu za 11 čistých měsíčních příjmů, tedy 346 500 Kč, tato částka však neodpovídá sjednané smluvní pokutě a mzda u společnosti Kimbau, s. r. o., nebyla ze strany prvoinstančního soudu nijak prověřována, když svou výši absolutně nekoresponduje s odměnami podobných pracovních pozic nabízených v roce 2012. Závěrem proto žalovaná navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu v plném rozsahu zamítne.

3. Žalobce ve svém písemném vyjádření k odvolání žalované společnosti uváděl, že odvolání neobsahuje jediný právně relevantní důvod, pro který by mělo být odvolání vyhověno. Žalovaná poukazuje na neplatnost konkurenční doložky, tedy na skutečnost, jenž je předmětem žalobních tvrzení žalobce a jenž byla v rozsudku konstatována. Skutečnost, že konkurenční doložka ze dne 1. 2. 2011 uzavřená mezi žalobcem a žalovanou společností byla shledána od počátku neplatnou je konstatována nadepsaným soudem v rámci rozsudku, proto v této části považuje žalobce odvolání za zmatečné a nevidí žádný důvod pro to, aby pro neplatnost konkurenční doložky odvolací soud žalobu zamítl. Skutečnost, že žalobce měl sjednanu konkurenční doložku, byla prokázána nade vší pochybnost, zejména výslovným potvrzením jednatele žalované Ing. [příjmení], který jednoznačně potvrdil, že konkurenční doložku podepsanou Ing. [anonymizováno] žalobci osobně předal, dále byla vyvrácena teorie o tom, že by podpisy Ing. [anonymizováno] na konkurenční doložce nebyly jeho podpisem, když revizní znalecký posudek původní znalecký posudek zkritizoval, zejména pro naprosto nepodložený radikální znalecký závěr o jednoznačnosti falsifikátu. Samotné vypracování znaleckého posudku bylo bezpředmětné, vzhledem k v té době platné pracovněprávní legislativě, která doktrínu nicotného právního úkonu neupravovala, neboť s vadou právního úkonu spojovala toliko neplatnost takového úkonu, která však nemohla být z důvodu ochrany zaměstnance ve smyslu zákoníku práce namítána vůči takovému zaměstnanci. S tímto názorem se ztotožnil sám odvolací soud, který ve svém usnesení, kterým zrušil původní rozsudek soudu prvního stupně, tuto problematiku soudu prvního stupně v odůvodnění usnesení vyložil. V průběhu řízení bylo prokázáno, že žalobce uzavřel se žalovanou konkurenční doložku, která však byla od počátku neplatnou. K argumentaci žalované společnosti uváděné v odvolání, že nebylo prokázáno uzavření konkurenční doložky se všemi zaměstnanci, žalobce namítal, že tato skutečnost, nemá žádný vliv na předmět tohoto řízení, neboť tím je prokázání existence konkurenční doložky, její neplatnost a z toho vzniknuvší škodu žalobci, jenž uplatňuje v daném řízení. Otázka existence konkurenčních doložek jiných zaměstnanců je pro řízení irelevantní. Skutečnost, že žalobce vykonával i technické práce byla dostatečně prokázána v průběhu řízení, a to jak příslušnými dokumenty (certifikáty, osvědčeními, technickými zprávami), tak i svědeckými výpověďmi. Obchodní a osobní spory obou jednatelů pak nejsou pro řízení nijak relevantní a skutečnost, že Ing. [příjmení] potvrdil předání konkurenční doložky, doplňuje žalobcem předložená tvrzení a důkazy a jednoznačně tak podporuje žalobní tvrzení. Pokud žalovaná namítá nesprávný výpočet smluvní pokuty, ačkoliv žalobou požadovaná částka tvoří náhradu škody způsobenou žalobci a nikoliv smluvní pokutu, je argumentace zmatečná, když žalovaná fakticky zpochybňuje pouze postup soudu, který neshledal potřebným si potvrdovat skutečnost ohledně nabízené čisté mzdy u potencionálního zaměstnavatele proto, že tato skutečnost byla jednoznačně doložena prostřednictvím písemného

dokumentu, vystaveného jednatelem této společnosti. Kromě toho žalovaná výši nabízené čisté mzdy v řízení před soudem prvního stupně nijak nerozporovala, a proto je nutné jakékoliv tvrzení k otázce výše žalované škody zcela odmítnout, neboť jsou uváděny v rozporu s pravidly tzv. novot v odvolacím řízení. Navrhla proto, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

4. Odvolací soud z podnětu odvolání žalované společnosti přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo dle § 212, § 212a odst. 1, 3 a 5 občanského soudního řádu v části odvoláním dotčené, tj. ve výroku I. a III., a po projednání v odvolacím jednání dospěl k závěru, že odvolání žalované společnosti nelze považovat za důvodné.

5. V přezkoumávané věci se žalobce domáhá náhrady škody z neplatného právního úkonu, konkurenční doložky ze dne 1. 2. 2011 s odůvodněním, že jako bývalý zaměstnanec žalované uzavřel dne 1. 2. 2011 pracovní smlouvu se žalovanou jako zaměstnavatelem, současně uzavřel dohodu o konkurenční doložce, která mj. ukládá žalobci povinnost nepodnikat v profesním oboru stejném nebo podobném po dobu 1 roku od ukončení pracovního poměru za pravidelnou finanční kompenzaci pro zaměstnance ve výši 500 Kč za každý měsíc zákazu konkurence. Platnost uzavřené konkurenční doložky zaniká 1 rok po ukončení pracovního poměru, tj. ke dni 1. 3. 2013, neboť žalobce se žalovanou ukončil písemnou výpovědí pracovního vztahu ke dni 29. 2. 2012. V případě porušení konkurenční doložky ze strany žalobce byla zajištěna bílým směnkou [číslo] jejíž originál byl uložen v trezoru žalované. Žalobce veškerá ustanovení konkurenční doložky po celou dobu jejího trvání dodržoval, ačkoliv měl již v průběhu března 2012 konkrétní nabídku na uzavření pracovního poměru s čistým měsíčním příjmem ve výši 31 500 Kč. Vzhledem k tomu, že se žalobce neplatnou konkurenční doložkou po celou dobu 1 roku řídil a nabídka pracovního místa mu umožňovala okamžitý nástup ke dni 27. 3. 2012, vzniklou škodou se rozumí 11 čistých měsíčních příjmů, tedy částka 345 500 Kč, přičemž od této částky odečítá příjmy během doby dodržování konkurenční doložky, a to příjem ze závislé činnosti a z titulu podpory v nezaměstnanosti, tedy v celkové částce 65 670 Kč. Škoda vzniklá v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalované uzavřením neplatné konkurenční doložky tedy představuje žalovanou částku 280 930 Kč.

6. Žalovaná společnost se žalobou nesouhlasila s odůvodněním, že součástí pracovní smlouvy nebylo žádné ujednání o konkurenční doložce, stejně tak nebyla žádná taková dohoda uzavřena samostatně mimo pracovní smlouvu. Žalobcem předložená dohoda o konkurenční doložce nebyla ze strany Ing. [anonymizováno] jednajícího za žalovanou podepsána, podpis na předložené dohodě není jeho podpisem.

7. Předně je nutno konstatovat, že soud prvního stupně i soud odvolací se danou problematikou zabývaly již jednou. Soud prvního stupně rozsudkem ze dne 8. 1. 2015, č. j. 16 C 396/2013-183, ve znění usnesení ze dne 6. 2. 2015, č. j. 16 C 396/2013-189, zamítl žalobu, jíž by žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 280 930 Kč s úrokem z prodlení a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované náklady řízení. Své rozhodnutí soud prvního stupně odůvodnil tím, že žalobce neuzavřel konkurenční doložku se žalovanou, jejímž obsahem měl být zákaz konkurence žalobce vůči žalované z 1. 2. 2011 za finanční kompenzaci 500 Kč a trvajícím 1 rok, neboť podpis na konkurenční doložce je zfalšován, konkurenční doložka je nicotným právním úkonem, neboť žalovaná prokazatelně tuto konkurenční doložku nepodepsala, s odkazem na znalecký posudek znalkyně [příjmení], z jehož obsahu vyplývá, že podpis za žalovanou, který měl být učiněn statutárním zástupcem Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., je padělkem. Z těchto důvodů uzavřel, že se jedná o nicotný právní úkon, což znamená, že právní úkon vůbec neexistuje, není, vůbec nebyl uzavřený, což je případ konkurenční doložky. Dále pak odkázal na výslech svědka [příjmení], z něhož vzal za prokázané, že při uzavírání pracovní smlouvy se žalobcem včetně konkurenční doložky nebyl přítomen a dále i hodnotil věrohodnost žalobce v souvislosti s tím, co napsala firma K (která měla po skončení pracovního poměru žalobce u žalované společnosti nabídnout žalobci další zaměstnání), nevěrohodnost žalobce dovozoval i z důvodu, že nesouhlasil s provedením

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

znaleckého posudku. K odvolání žalobce odvolací soud usnesením ze dne 21. 4. 2015, č. j. 61 Co 155/2015-223 zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm se neztotožnil se závěry soudu prvního stupně o tom, že konkurenční doložka je nicotným právním úkonem a zdůraznil, že zákoník práce účinný v době uzavření dohody o konkurenční doložce ani jiné pracovněprávní předpisy pojem nicotného právního úkonu a neplatného právního úkonu nedefinoval. Ve svém zrušujícím usnesení zdůraznil, že zákoník práce, jak dovodila ustálená judikatura soudu, mezi nicotností a neplatností právních úkonů nerozlišuje, nedostatky (vadami) v náležitostech právních úkonů spojuje toliko neplatnost právního úkonu. Pokud se týká skutkové stránky věci, pak odvolací soud vyslovil názor, že za situace, kdy žalovaná popírala uzavření konkurenční doložky, vystavení blanco směnky a soud vycházel pouze z jediného důkazu znaleckého posudku o nepravosti podpisu statutárního zástupce žalované, krátil žalobce na jeho procesních právech. Žalobce již v žalobě navrhoval výslech svědků, kteří by mohli dosvědčit běžnou praxi uzavírání konkurenčních doložek a vystavování blanco směnek u žalované společnosti, stejně tak neprovedl navrhovaný výslech jednatele žalované jako účastníka řízení Ing. [jméno] [příjmení], který byl přímo přítomen u uzavírání pracovní smlouvy. Z úředních záznamů o podání vysvětlení u Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, Územního odboru Cheb, Oddělení hospodářské kriminality, se pak podává, že zcela vyvrací tvrzení jednatele žalované společnosti Ing. [jméno] [příjmení] učiněné před soudem prvního stupně o tom, že byl přítomen podpisu pracovní smlouvy, konkurenční doložka nebyla podepsána a žalovaná žádné konkurenční doložky se zaměstnanci neuzavírala, když z podání vysvětlení u policie Ing. [jméno] [příjmení] vyplývá, že právě on byl přítomen přijímání žalobce do pracovního poměru a dále, že mimo jednatele společnosti, tedy mimo Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [anonymizováno], měli zaměstnanci uzavřenou konkurenční doložku a podepsanou blanco směnku. Je tedy zřejmé, že pokud by soud prvního stupně provedl řádné důkazy navržené žalobcem, tyto důkazy mohly velice závažným způsobem znevěrohodnit tvrzení žalované společnosti o tom, že konkurenční doložka nebyla se žalobcem sjednána a že nebyla podepsána ani blanco směnka. Navíc z podání vysvětlení Ing. [jméno] [příjmení] se podává, že blanco směnka měla být uložena v bezpečnostní schránce v [anonymizováno], a proto by měl být proveden důkaz i touto směnkou a vysvětleno, za jakým účelem byla směnka podepsána.

8. Po tomto zrušovacím usnesení soud prvního stupně provedl důkazní řízení v rozsahu, který tvoří spolehlivý podklad pro posouzení věci, důkazy řádně hodnotil podle zásad uvedených v § 132 o. s. ř. a dovodil skutkové i právní závěry, s nimiž se odvolací soud zcela ztotožňuje. Své rozhodnutí odůvodnil v souladu s ust. § 157 odst. 2 o. s. ř., a proto odvolací soud odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně činí tímto po skutkové a právní stránce odůvodněním i svého rozhodnutí.

9. Nad rámec uvedeného k odvolání žalované společnosti odvolací soud konstatuje, že souhlasí s jejím názorem o neplatnosti konkurenční doložky, k čemuž došel i soud prvního stupně, a to především z důvodu, že dle § 310 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb. zákoníku práce účinného k 1. 2. 2011, kdy byla konkurenční doložka uzavřena, zaměstnanci přísluší za dodržování konkurenční doložky náhrada ve výši průměrného měsíčního výdělku za každý měsíc splnění závazku, přičemž v daném případě byla sjednána odměna pouze 500 Kč měsíčně, z tohoto důvodu je ve smyslu ust. § 18 zákoníku práce v návaznosti na § 39 zákona č. 40/1966 Sb. občanského zákoníku účinného v době uzavření konkurenční doložky absolutně neplatným právním úkonem. Nicméně nelze souhlasit s názorem žalované společnosti, že za daného stavu by mělo dojít k zamítnutí žaloby. Nejvyšší soud v řadě rozhodnutí např. v rozsudku ze dne 30. 10. 2009, sp. zn. 21 Cdo 1773/2008 vyslovil názor, že je-li neplatná dohoda o tzv. konkurenční doložce, podle níž zaměstnanec skutečně nevykonával po sjednanou dobu po skončení pracovního poměru výdělečnou činnost, která by byla předmětem činnosti zaměstnavatele nebo která by měla mít vůči němu soutěžní povahu a vznikla-li tím zaměstnanci škoda, nemůže být neplatnost právního úkonu zaměstnanci na újmu, pokud ji nezpůsobil výlučně sám; zaměstnavatel je povinen v takovém případě mu škodu nahradit. Stejný názor vyslovil Nejvyšší soud i v rozsudku ze dne 18. 12. 2008,

sp. zn. 21 Cdo 4601/2007, zmiňovaný soudem prvního stupně. Tento závěr lze zcela aplikovat na danou problematiku, kdy mezi žalobcem a žalovanou společností byla uzavřena neplatná dohoda o konkurenční doložce, žalobce nevykonával práci, která mu byla nabídnuta firmou K s r o se zaručeným měsíčním čistým příjmem 31 500 Kč, proto mu vznikla škoda, kterou je žalovaná povinna nahradit a nejsou důvody k zamítnutí žaloby. Pakliže namítala žalovaná společnost neexistenci dohody o konkurenční doložce u všech zaměstnanců, tato skutečnost není pro posouzení věci významná, neboť z výpovědi slyšených svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vyplývalo, že měli uzavřenu konkurenční doložku, hovořili o tom se žalobcem v době trvání pracovního poměru, který potvrdil, že rovněž i on má konkurenční doložku uzavřenu. O tom, že ve většině případů byly konkurenční doložky se zaměstnanci uzavírány, svědčí i výslech [jméno] [příjmení], který uváděl, že podepsal konkurenční doložku a směnku, většina zaměstnanců konkurenční doložku měla. Slyšení svědci [jméno] [příjmení] i [jméno] [příjmení] rovněž potvrdovali, že se domnívají, že konkurenční doložku měli všichni zaměstnanci, občas se někdo z podřízených zeptal, zda ji má taky, svědek [příjmení] vypověděl, že si nepamatuje, zda podepsal konkurenční doložku, ale potvrdoval podepsání bíanco směnky. Odkaz žalované společnosti na výslech svědkyně [jméno] [příjmení], která vypověděla, že neměla uzavřenu konkurenční doložku, je zcela nepřipadný, neboť pracovala na recepci, nevykonávala žádné odborné práce, mj. však uvedená svědkyně sdělila, že ví o tom, že ve firmě byly uzavírány konkurenční doložky, když kolegové odcházeli, pídili se po konkurenční doložce. Pokud se týká svědka [jméno] [příjmení] pracoval u žalované společnosti jako pomocná síla při studiu na střední škole, nebyl proto žádný důvod k uzavření konkurenční doložky. V zdokumentovaném kontextu věci se jeví výpověď Ing. [anonymizováno], Ph.D., jako účelová vedená snahou pomoci žalované společnosti k úspěchu ve věci. Jestliže ve své výpovědi uvedl, že uzavíral dohody o konkurenční doložce pouze s techniky, jímž žalobce nebyl, z pracovní náplně žalobce i ze mzdového výměru jednoznačně vyplývá, že žalobce pracoval jako odborný technik s řídicími funkcemi a právě v jeho případě s ohledem na povahu informací a poznatků by mohl žalované společnosti závažným způsobem ztížit její činnost, proto je zcela nepochybné, že se žalobcem byla uzavřena konkurenční doložka, byť neplatná. Pokud se týká námitky žalované společnosti, podle níž nemůže obstát neobjektivní hodnocení věrohodnosti obou jednatelů soudem, je nutno zdůraznit, že žádný ze sporů mezi společníky a jednatelem žalované nemůže mít vliv na skutkovou situaci v dané věci, proto se soud prvního stupně těmito spory zabýval zcela nadbytečně. Ve vztahu k nesprávnému výpočtu smluvní pokuty namítanému žalovanou společností je nutno zdůraznit, že předmětem řízení je náhrada škody způsobená žalobci neplatným právním úkonem, tj. sjednáním neplatné konkurenční doložky, přičemž soud prvního stupně vycházel z listinného důkazu vystaveného jednatelem společnosti Kimbau, s. r. o., která nabízela žalobci zaměstnání s čistým měsíčním příjmem 31 500 Kč s účinností od 27. 3. 2012, žalobci tak vznikla škoda za 11 měsíců ve výši 346 500 Kč, od níž pak odečetl příjem, který získal u firmy Vigour, s. r. o., a vyplacené dávky hmotného zabezpečení. Kromě toho lze souhlasit s názorem žalobce uváděným ve vyjádření k odvolání, že výši čisté mzdy nabízené žalobci žalovaná společnost před soudem prvního stupně nerozporovala a odvolací řízení probíhá v systému neúplné apelace, proto uvádění novot je ve smyslu ust. § 205a o. s. ř. nepřipustné. V dané věci je pro posouzení věci rozhodující, že žalobce se řídil ujednáním o konkurenční doložce obsaženým v dohodě účastníků ze dne 1. 2. 2011, nevykonával výdělečnou činnost, která by byla shodná s předmětem činnosti žalované pro jiného zaměstnavatele nebo která by měla vůči němu soutěžní povahu, vznikla mu tedy majetková újma v důsledku toho, že v době 1 roku po skončení pracovního poměru účastníků nevykonával pro sebe výhodnější výdělečnou činnost jen proto, že dodržoval svůj závazek z ujednání o tzv. konkurenční doložce, ačkoliv bylo neplatné. Takováto majetková újma na straně žalobce představuje škodu, protože neplatnost ujednání o konkurenční doložce obsažené v dohodě účastníků ze dne 1. 2. 2011 nepochybně nezpůsobil žalobce výlučně sám, nemůže mu, jak vyplývá z ust. § 19 odst. 2 zákoníku práce, neplatnost právního úkonu být na újmu a žalovaná společnost je povinna podle § 265 odst. 2 zákoníku práce vzniklou škodu nahradit, jak správně dovodil soud prvního stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

10. Z výše uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný a zákonu odpovídající podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

11. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy procesně úspěšnému žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení spočívající v nákladech na právní zastoupení. Tyto představují odměnu za 2 úkony právní služby po 9460 Kč dle § 7 bodu 6. vyhl. č. 177/96 Sb., 2 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb., cestovné Praha – Plzeň a zpět ve výši 1 595,31 Kč dle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/96 Sb., náhradu za ztrátu času za 6 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 177/96 Sb. a 21% DPH ve výši 4 560,22 Kč dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. Celkem tedy představují náklady odvolacího řízení částku 26 275,53 Kč, kterou odvolací soud uložil žalované společnosti zaplatit k rukám právního zástupce žalobce v zákonné lhůtě tří dnů (§ 160 o. s. ř.) od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které je možno podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu prostřednictvím soudu prvního stupně k Nejvyššímu soudu ČR, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Plzeň 18. července 2018

JUDr. Alena Kryslová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.